

نام خوش بو - صفحه ۸۰

#تاریخ ادبیات:

رساله قشیریه: صفحه‌ی ۱۴۵ / ابوالقاسم قشیری: صفحه‌ی ۱۴۲ کتاب درسی

#معنای لغات:

عارف: انسان خدانشناس / مبارک: یا خیر و برکت / پا بر آن می‌نهادند: روی آن پا می‌گذاشتند / معطر: خوشبو / اندر: داخل / شکاف: رخنه / نهاد: قرار داد / آسیب: برخورد، گزند / رهگذران: عابران / امان: امنیت / ندایی: صدای بلندی، صدایی / حرمت: احترام، عزت / حرمت نهادی: احترام گذاشتی

#معنای عبارت:

یکی از انسان‌های خدانشناس، روزی در میان راه بر روی زمین، کاغذی را دید که روی آن عبارت «بسم الله الرحمن الرحيم» (نام پروردگار) بر روی آن نوشته شده بود و مردم (بی‌اعتنا و ندانسته) بر روی آن پا می‌گذاشتند و از روی آن عبور می‌کردند. از حرکت ایستاد و کاغذ را برداشت و آن را خوشبو نمود و داخل رخنه و درز دیوار قرار داد تا از برخورد و گزند پای عابران در امنیت باشد و از آن حفظ و نگهداری شود. مدت‌ها (از این ماجرا) گذشت. شبی در خواب دید که صدایی به او چنین می‌گوید: «ای انسان باایمان! نام مرا خوشبو کردی و به من احترام گذاشتی و برای من ارزش قائل شدی. (به پاس همین عمل خوب و شایسته‌ی تو) ما هم نام تو رو خوشبو می‌کنیم، در دنیا و آخرت به تو احترام می‌گذاریم و بزرگ و باشخصت و محترم خواهیم کرد.

#آرایه‌ها:

در امان باشد ← کنایه از محافظت و نگهداری / مرا بزرگ داشتی ← کنایه از احترام گذاشتی

نوع نثر: ساده و روان